

Prou d'homofòbia i exclosos a l'Església!

Les declaracions del Bisbe de Solsona, en que vincula l'homosexualitat amb la manca de la figura paterna, qüestionant-se si "el fenomen creixent de la confusió en l'orientació sexual" seria degut a un pare "absent i esvaït", m'ha deixat un cop més, atònita. Primer, per la persistència (gairebé mania persecutòria de negació de realitats naturals com la diversitat sexual) i, en segon lloc, indignada. Ja n'hi ha prou! A mig planeta encara continuen condemnant a mort i torturant gais, lesbianes... A casa nostra, tot i que avancem, encara hi ha nois i noies assetjats a les escoles i instituts per la seva orientació sexual. I l'Església Jeràrquica, que ja no té la Inquisició per cremar ningú a la foguera, continua posant llenya al foc (permeteu-me el joc de paraules) amb aquest tema. Bé, amb aquest tema, i amb d'altres; i de fet, amb tot el que té a veure amb la vida íntima i personal de l'ésser humà. Què trist, perquè llegint els evangelis és evident que les prioritats i preocupacions de Jesús eren radicalment unes altres, de fet, antagòniques. Per no allargar-me, us animo a llegir el comunicat de resposta que ha fet l'Associació Cristiana de Gais i Lesbianes de Catalunya al bisbe Novell. (<http://www.acgil.org/>).

Només dir que estic orgullosa que a la nostra parròquia no hi hagi aquesta ni cap discriminació, que en les Eucaristies i els grups de Reflexió Cristiana d'adults hi hagi persones profundament creients que obertament hagin pogut expressar la seva diversitat sexual i de gènere, i que se sentin acollits els qui, també sent creients, viuen altres situacions vitals "irregulars" per la Jerarquia (com divorciats, parelles de fet, etc...), o com el cas d'un jove amb síndrome de Down al qual ningú impedeix combregar (qui som nosaltres per jutjar la seva fe!)... Fets que vivim a la parròquia amb tanta normalitat, tant convençuts que Jesús ens vol a tots, que ni ens parem a pensar que a moltes altres parròquies, aquestes persones serien excloses, o com a mínim, assenyalsades amb el dit, o se'ls tractaria "perdonant-los la vida", com es diu col·loquialment, o fins i tot, se'ls negaria el bateig als seus fills... Val a dir que també hi ha parròquies com la nostra. No estem sols.

Però si la Jerarquia segueix per aquest camí, al final ens quedarem orfes d'Església. Però no orfes de Jesús ni de l'Esperit. L'Esperit sí vindrà, no sabem com ni quan, però crec que tard o d'hora arribarà: tan humilment com va arribar Jesús i amb tanta energia transformadora com Ell va aportar.

M.J.H.